

Biblioteques de Barcelona
Biblioteca Nou Barris

Els monogràfics del club:
ELS VAMPIRS A LA LITERATURA

Isabel Resina Gallego
Club de lectura juvenil
Biblioteca Nou Barris

INDEX

ELS VAMPIRS MÉS CLÀSSICS

Un clàssic per a infants: *El petit vampir*

Un clàssic per a adults: *Dràcula*

LA FEBRE VAMPÍRICA DELS ANYS 70

La reina del terror vampíric: *Entrevista amb el vampir*

Un clàssic contemporani: *El misteri de Salem's Lot*

TORNA LA VAMPIRMANIA

El retrat del vampir adolescent: *Crepuscle: un amor perillós*

El fenomen televisiu: *Muerto hasta al anochecer*.

Bibliografia

Notes

ELS VAMPIRS MÉS CLÀSSICS

UN CLÀSSIC PER A INFANTS

El petit vampir de Angela Sommer-Bodenburg

L'AUTORA

Angela Sommer-Bodenburg va néixer el 1948 prop d'Hamburg. Va realitzar estudis de Sociologia i Pedagogia i va ser professora durant dotze anys. Al 1982 va publicar el primer títol de la sèrie de *El petit vampir*, des d'aleshores, i gràcies al èxit obtingut de públic i de crítica, l'Angela es dedica exclusivament a la literatura infantil i juvenil.

A més dels 16 volums de la sèrie de *El petit vampir*, és l'autora de més de 40 llibres entre els que hi ha poesia, àlbums il·lustrats i novel·la.

Les seves obres han estat adaptades per a la ràdio, el teatre, el music-hall, el cinema i la televisió. *El Petit vampir* va ser adaptada en 13 capítols de dibuixos animats per a la televisió europea i portada al cinema.

Com artista plàstica, Angela Sommer-Bodenburg treballa acrílics des del 1992, ha fet més de 50 obres i algunes han estat exposades a museus i galeries d'art dels Estats Units on resideix.

Podeu trobar més informació sobre aquesta autora a la seva pàgina web:
<http://www.angelasommer-bodenburg.com/>

L'ARGUMENT I ELS PERSONATGES

El petit vampir, originàriament *Der kleine Vampir*, es centra en les aventures d'un nen vampir, Rüdiger, de la seva germana Anna, i de l'Anton, l'únic nen que encara creu en ells ha estat des de la seva publicació un fenomen més enllà del món literari.

El seu argument es centra en l'Anton, un nen que es deleix per les històries de misteri, es troba amb un vampir de debò, el Rüdiger, i des del moment que el coneix es veu embolicat en les aventures més sorprenents en companyia del seu nou amic.

L'Anton

A l'Anton li agrada llegir històries de por, d'aquelles que et fan posar els pèls de punta. Li agraden sobretot les històries de vampirs, i sap moltes coses dels seus costums.

En Rüdiger

Ja fa més de cent cinquanta anys que és vampir, es va tornar vampir quan era un nen per això es petit. L'Anton coneix en Rüdiger un dia que estava sol a casa i aquest es va presentar de cop a la finestra. Tot i la por l'Anton el va deixar entrar després que el Rüdiger li assegurés que ja havia sopar. Des d'aquell dia son molt amics.

La família Schlotterstein

L'Anna és la germana d'en Rüdiger, encara que es més petita també és molt valenta. Com l'Anton i en Rüdiger a l'Anna també li encanten les històries de por.

Lumpi el fort és el germà gran de en Rüdiger i l'Anna. Un adolescent que no aguanta gaire bé les bromes. Es va convertir en vampir als 15 anys i mai superarà aquesta etapa tan difícil de la vida.

La **tieta Dorothee** és la vampir més sanguinària de tots. Trobar-se-la després de la posta de sol pot significar perill de mort.

Hi ha altres parents del petit vampir, tot i que l'Anton no els veu els seus taüts es poden veure a la cripta dels Schlotterstein.

Els pares de l'Anton

Ell oficinista i ella mestra no tenen ni idea de les aventures que viu el seu fill amb el Rüdiger i no creuen en els vampirs.

UNA OPINIÓ SOBRE *EL PETIT VAMPIR* por Moira Soto (*)

Vuela pequeño vampiro

"Hace tres años, cuando se cumplió el centenario de la publicación del *Drácula*, de Bram Stoker, la novela que sintetizó y codificó el mito del vampirismo, se escribieron montones de artículos conmemorativos sobre el tema de los/as bebedores/as de sangre, su folklore a través de las culturas y las obras que inspiraron, pero poco y nada se dijo de una novedad relativamente reciente: los cuentos de vampiros para niñas y niños, quienes en general adoran los escalofríos que produce el género fantástico con componentes terroríficos. En nuestro país, por caso, autoras como Ema Wolf (*Maruja*), Lucía Laragione (*Amores que matan, historias de amor y terror*), Elsa Bornemann (*¡Socorro!*) Ana María Shua (*La fábrica del terror*), Elena Hadida (*Sonrisa de vampiro*) hace unos años que vienen provocando el solaz —con julepe incluido— de criaturas diurnas atraídas por seres nocturnos como fantasmas, brujas, vampiros/as.

"En este subgénero, que no hace otra cosa que retomar —actualizándolos y quitándoles el hierro— a los viejos monstruos de los cuentos de hadas, la escritora alemana Angela Sommer Bodenbug merece ser saludada como una pionera en más de un sentido: hace más de veinte años, esta —en ese momento— maestra de primaria, hasta la yugular de libros infantiles ñoños y excesivamente didácticos, decidió ponerse a escribir lo que a ella le hubiera gustado leer de chica: terror con humor. Y, dentro del terror, optó por dejar de lado a brujas y otros seres supuestamente maléficos para consagrarse a los vampiros, ausentes de la literatura para párvulos/as que siempre han preferido a un ogro que se come críos antes que a un muertovivo adicto a la sangre humana fresca. En plan de innovar, Sommer Bodenbug puso como protagonista de su primer libro a un chupasangre de nueve años: *El pequeño*

vampiro resultó un suceso y su autora, rebotante de ideas, fue escribiendo una serie de aventuras durante los '80 y los '90."

(Fragmento del artículo "Vuela pequeño vampiro", publicado en el suplemento *Las/12* del diario *Página/12*; Buenos Aires, 5 de enero de 2001. La nota completa puede leerse en la edición on line de *Página/12*, en esta dirección: <http://www.pagina12.com.ar/2001/suple/las12/01-01/01-01-05/nota3.htm>)

EL PETIT VAMPIR A LA BIBLIOTECA NOU BARRIS

Sommer-Bodenburg, Angela. *El Petit vampir*. Madrid [etc.]: Alfaguara [etc.]

Sommer-Bodenburg, Angela. *L'Aniversari del petit vampir*. [Madrid etc.]: Alfaguara [etc.]

Sommer-Bodenburg, Angela. *El Pequeño vampiro en el país del conde Drácula*. Madrid: Alfaguara

Sommer-Bodenburg, Angela. *El Pequeño vampiro en peligro*. Barcelona: Círculo de lectores

Sommer-Bodenburg, Angela. *El Pequeño vampiro y la gran conspiración*. Madrid: Alfaguara

UN CLÀSSIC PER A ADULTS

Dràcula de Bram Stoker

L'AUTOR

Fill d'un funcionari de l'administració local, quan Abraham Stoker va néixer, el 8 de novembre de 1847, el lloc on va veure la llum per primera vegada (Chontarf), avui un barri de Dublín, encara era un dels pobles propers.

Sense poder moures del llit per causa d'una malaltia fins als vuit anys, les històries de terror que li va explicar la seva mare durant aquella època, totes dins de la tradició gaèlica, van ser determinants quan anys després va començar a escriure.

El primer conte fantàstic, *Under de Sunset* (1882), el va escriure a Londres, ciutat a on es va traslladar per ser secretari de l'actor Henry Irving.

Aleshores ja havia començat a treballar en *Dràcula*. Obra en la qual va estar treballant durant set anys, el seu període més brillant. Durant aquest temps també escriu *L'enterrament de les rates*, una veritable joia del gènere de terror.

La dama del sudari, la seva última gran novel·la, va repetir la fórmula de *Dràcula*, ens explica la experiència d'un jove modest que, per heretar una gran fortuna, es veurà obligat a establir-se en un castell als Balcans. Tres anys després, tot i l'èxit obtingut amb *Dràcula*, Bram Stoker mor pobre i oblidat. La seva mort coincideix amb l'enfonsament del *Titànic* el que fa que la premsa gairebé no es faci ressò de la seva desaparició.

L'ARGUMENT I ELS PERSONATGES

El viatge de Jonathan Harker al castell del conte Dràcula havia d'haver estat un viatge de negocis i plaer. Però abans d'arribar, el jove intueix terribles secrets i, ja al castell, viu un seguit d'experiències que superen qualsevol fantasia. El pervers Dràcula ha gaudit de la paciència dels segles per ordir amb cura el seu trasllat a Anglaterra. La descoberta d'aquesta intriga angoixa tant el jove Harker, que cau en una follia transitòria, impotent davant la malignitat i els poders del vampir. Mentrestant, els fets es van succeint d'una manera irreversible.

Dràcula

És el cap dels vampirs, el no-mort més pervers. Al principi el seu personatge no sembla tenir males intencions però a mesura que avança la història la seva veritable personalitat va sortint a la llum. És un personatge egocèntric que tot ho fa pel seu interès, és un seductor, necessita als humans per poder viure i es dedica a enamorar a les dones per després poder alimentar-se d'elles. És un dels personatges literaris més malvats de la història.

Jonathan Harker

És un jove i ambiciós agent immobiliari que viatja a Transilvània amb l'objectiu que el misteriós comte Dràcula signi un paper relacionat amb la venda d'unes cases al centre de Londres. Durant la seva estança al castell el jove Harker viurà experiències extraordinàries i descobrirà el caràcter excèntric del seu amfitrió. Ell i Mina Murray estan promesos.

Mina Murray, més endavant Mina Harker

Mina és un dels personatges cabdals d'aquesta novel·la, està present directa o indirectament a tots els episodis del llibre. A través del seu diari es dedueix que la Mina és ferma en la presa de les seves decisions i amb gran força de voluntat. Mina és el vèrtex d'una història romàntica entre Dràcula i Jonathan Harker i s'assembla molt físicament a Elisabetta, l'esposa morta del Comte.

Lucy Westerna

La millor amiga de Mina, de bona família viu a una gran casa a Londres. Lucy és molt diferent a Mina, té totes les característiques típiques de les noies riques, superficial i despreocupada. Lucy es mossegada pel comte Dràcula el que fa que emmalalteixi, mentre es viva el comte la fa servir d'aliment sense que els metges sàpiguen perquè està malalta. Serà Van Helsing qui faci el fatal diagnòstic.

Doctor Abraham Van Helsing

Personatge que apareix per intentar esbrinar que li passa a la Lucy. És extravertit, simpàtic i audaç, dotat de gran intuïció i intel·ligència. Els seus coneixements sobre els vampirs i altres criatures estranyes seran determinants perquè finalment es descobreixi la veritable causa de la malaltia de la Lucy.

UNA OPINIÓ SOBRE DRÁCULA (*)

Como es obvio, tanto nos ocupamos aquí de los mitos que hasta hemos iniciado gustosamente su camino, El camino de los mitos. Sin embargo, ¿cuántos mitos modernos hay? Si exceptuamos el del fantasma de la curva de la carretera y el del Atleti ganando una Copa de Europa, ¿qué nos queda, sino Drácula?

Hasta en *Frankenstein*, Mary Shelley bebió directamente de los mitos antiguos al titularlo El moderno Prometeo. Por eso, mitos nuevos, mitos de ahora, Drácula, una tradición oral que empapa a Europa entera, desde las costas atlánticas hasta más allá de los Urales, y que Bram Stoker supo recoger en una novela monumental en la que, a pesar del estilo epistolar que mantiene en gran parte del texto, la emoción y el miedo ocupan cada línea. Un novelón, de esos que se leen tan fácil y que, suponemos, es tan arduo hacer.

Por sus cuentos y por sus colaboraciones en prensa, sabemos que Stoker era un irlandés jovial, divertidísimo a veces, al que nunca nos imaginaríamos al lado de la lumbre avivando pesadillas. Pero ahí lo tienen, cómo recién salido de las más siniestras catacumbas de la deliciosa editorial Valdemar, dispuesto a que nadie vuelva a quedarse dormido con la ventana abierta.

Como todo buen mito, Drácula tiene tanto poder que la sola cercanía con él te hace grande, mítico, valga la redundancia. Y ahí está el profesor Van Helsing, al que solo por imaginar en pugna con el vampiro dotamos de poderes sobrenaturales, acaso una voluntad férrea, la mayor de las potencias, aun a sabiendas de que se enfrenta a una noche eterna, a un hambre perpetua.

La sangre, cómo no, la sangre. El vampiro se alimenta de sangre porque el ser humano siempre se ha sentido fascinado por ella. ¿No han existido los sacrificios a los dioses, no se les ofrecía la sangre de los inocentes? ¿Acaso no hay una civilización entera, casi 1.700 años ya, basada en la redención de la sangre del Cordero? ¿Qué otra cosa podía alimentar al vampiro, al mito, que otro gran mito a su vez? ¿Y es que acaso no existen formas de vida, las sanguijuelas, por ejemplo, que se nutren directamente con la sangre de otros?

El mordisco del vampiro, ese acto de fe en la carne, esa consagración terrorífica que siempre hemos sospechado en un callejón oscuro, en un pasillo nocturno, en un caserón abandonado. Drácula viniendo de los Cárpatos, del corazón de Rumania, de Transilvania, para dejarnos secos de sangre y de novias. El miedo a él, él como personificación del miedo. La sonrisa del vampiro, sus pulcros dientes, sus míticos colmillos: y sus capas, su pelo engominado, su ataúd de descanso, la tierra original sin la que no puede descansar.

La aversión por el ajo que comparten los vampiros y Victoria Beckham, la incapacidad de mostrarse a la luz del día del Nosferatu, el no poder verse reflejado en los espejos —ese delirio para la física, ese anatema de la óptica—, su versatilidad a la hora de volverse niebla, animal

repugnante o fino contertulio después de la cena, decadente, con una copa de coñac en la mano y en bata... ¿Quién no conoce estos aspectos del mito del vampiro, quién no los ha interiorizado de manera casi genética?

El recorrido del mito, que además pasa con soltura de la literatura al teatro y al cine, es incontestable: Tolstoi (el sobrino, Alexander, no Leon), Allan Poe, Murnau, Bela Lugosi, Christopher Lee (Saruman), Richard Matheson, Roman Polanski, Jacinto Molina, Coppola, Cruise y Pitt, incluso Quentin Tarantino... ¿quién no tiene su propio Drácula? Todos se lo deben a Stoker, que fue el que empezó la maldición.

Y mantengo esta tesis, aunque sé que algunos, como el de Poe, el de Goethe o el de Polidori —especialmente terrorífico este—, son anteriores a Stoker, de 1897. ¿Cómo es posible entonces que sean deudores de un tipo que escribió décadas después? Es sencillo, si pensamos que somos nosotros los que leemos y, por tanto, interpretamos y hacemos verdad al mito. ¿De verdad creéis que entenderíamos del mismo modo esos textos anteriores si no estuviésemos ya previamente adiestrados por Stoker? Bram Stoker, como una onda en mitad de la línea temporal, propagándose de ese modo hacia los dos lados del tiempo. Como un vampiro. Y yo sin persignarme.

Informació extreta de: <http://la2revelacion.com/?p=169>

EDICIONS DE *DRÀCULA* A LA BIBLIOTECA NOU BARRIS

Stoker, Bram. *Dràcula*. Barcelona: Marge, 2008

Stoker, Bram. *Drácula*. Barcelona: Mondadori.

Stoker, Bram. *Dràcula*. Barcelona: Barcanova, 2004

LA REINA DELS TERROR VAMPÍRIC

RICE, Anne. *Entrevista amb el vampir*

L'AUTORA

Neix el 4 d'octubre de 1941 a Nova Orleans. El seu nom de naixement va ser Howard Allen O'Brien. Va estudiar a escoles religioses fins que la seva família es va mudar de Nova Orleans a Richardson a l'estat de Texas. Després de fer estudis superiors a la ciutat de Denton va marxar durant un any a San Francisco on va treballar en una asseguradora però no va trigar gaire a tornar a Denton per casar-se amb el seu amor de la infància, l'Stan Rice.

L'Stan i l'Anne van viure i treballar a San Francisco del 1962 fins 1988, Stan esdevindrà un important poeta i pintor, al 1972 la seva filla Michelle mor a causa de la leucèmia al cinc anys d'edat i al 1978 neix el seu fill Christopher, al 1989 es tornen a traslladar a Nova Orleans.

Anne va escriure *Entrevista amb el vampir* quan encara vivia a Berkeley, la va escriure al 1973 i va ser publicada al 1976, és l'autora d'una trentena de títols, la majoria de literatura fantàstica i la majoria sobre vampirs, també és autora d'una autobiografia.

A l'any 1998 l'Anne es diagnosticada de diabetis, durant uns anys pateix problemes de salut relacionats amb la seva malaltia i el sobrepes, això unit a la mort del seu marit al 2002 per culpa d'un tumor cerebral fa que l'Anne reprengui amb força les seves creences catòliques i al 2005 anuncia que d'aleshores en endavant només escriuria sobre Jesús. La seva popularitat ha anat decreixent.

Actualment l'Anne viu al desert californià a poques hores del seu fill Christopher, que triomfa com a escriptor de best-sellers i que viu a West Hollywood.

Entrevista amb el vampir, la seva novel·la més famosa la va portar al cinema el director Neil Jordan al 1994 i la van protagonitzar el Tom Cruise i el Brad Pitt.

L'ARGUMENT I ELS PERSONATGES

Aquesta és la història de Louis, el propietari d'una plantació de l'estat de Louisiana, que al segle XVIII és convertit en vampir per un tal Lestat de Lioncourt (que és, en realitat, el vampir protagonista de els altres quatre títols de la nissaga), el seu viatge per la vida mortal i immortal, els ensenyaments de Lestat, la relació amb la Clàudia, la seva trobada amb l'Armand a París, tot això és el que Louis explica en una entrevista a un periodista de l'actualitat a la ciutat de San Francisco. La soledat, la traïció, la immoralitat, els gelos, l'ambició, la perversitat i grans dosis d'erotisme i sexe són els ingredients principals d'aquesta novel·la i de les altres en que Lestat és el protagonista.

Louis de Pointe du Lac

Immers en una profunda depressió a causa de la mort del seu germà, de la qual es culpa, Louis s'abandona i accepta el que Lestat li ofereix, la mort. Convertit en vampir, Louis es repugna a si mateix, detesta la seva condició i es debateix entre la moralitat dels humans i la immoralitat dels vampirs. Durant molt temps s'alimenta de petits animals però poc a poc la seva condició anirà guanyant terreny. Desenvolupa una relació d'amor "platònic" amb la Clàudia, la nena vampir.

Lestat de Lioncourt

Lestat és un vampir orgullós de la seva condició que fa ús dels tots els seus poders en el seu benefici. Converteix a Louis en un moment de debilitat d'aquest i es convertirà en el seu acompanyant durant més de 100 anys. Louis i Lestat són un duet antagònic, el bé i el mal, el dubte i el convenciment, l'humà i l'inhumà. Odiat pel Louis i la Clàudia, Lestat serà traït i quasi eliminat.

Clàudia

La Clàudia és una nena que Louis troba plorant al costat de la seva mare morta. Louis en un moment de debilitat s'alimenta d'ella i Lestat creient que li fa un regal la converteix en vampir. La Clàudia arribarà a odiar amb totes les seves forces a Lestat per haver-la convertit ja que encara que ella va madurant amb els anys i mentalment és convertirà en una dona, físicament estarà atrapada en un cos de nena el que la farà molt infeliç.

UNA OPINIÓN SOBRE ENTREVISTA AMB EL VAMPIR (*)

Extracte de la crítica de Alejandro Serrano, publicada a:
http://www.fantasymundo.com/articulos/1821/entrevista_vampiro_cronicas_vampiricas_1_anne_rice

No es sencillo poner de relieve el significado real de una novela como esta, cuya originalidad no radica en su trama, sino en el tratamiento que da su autora a unos personajes tan recursivos, descritos y maltratados como son los vampiros. Nunca antes pudimos encontrar tan visible el lado humano del vampiro, nunca antes fueron tan psicológicamente vulnerables y expuestos a la mirada indiscreta del lector. Traducida originariamente como *Confesiones de un vampiro*, esta novela pone de manifiesto, a través de la narración de un vampiro de unos 200 años de vida, el enfrentamiento entre las dos naturalezas presentes en el carácter de un chupasangre.

¿Qué siente un ser humano al ser convertido en vampiro? ¿Cómo transcurre su vida sabiendo que ha de matar para sobrevivir cada día? ¿Qué siente mientras su cuerpo no envejece y pervive a través de los siglos? ¿Cuál es su visión del ser humano, de sus logros, de sus fracasos, de su existencia? Y sobre todo... ¿Cuáles son sus anhelos, sus frustraciones, sus miedos, sus poderes y su origen? La novela, y otras posteriores de Rice, responden a todas estas preguntas, gracias sobre todo al punto de vista de los propios vampiros y de personas que estuvieron en estrecho contacto con ellos. Anne Rice no nos niega nada, y quizá sea este su mayor acierto. La credibilidad que pone de

manifiesto a cada párrafo resulta difícil de sostener, pero ella la apunala perfectamente, de forma que el interés en muchas ocasiones se mantiene en las siguientes novelas, aunque en algunas cosas la autora llegue a repetirse.

Como decíamos al inicio, la narrativa de Rice en esta novela seduce al lector de todas las formas posibles. No sólo utiliza la fascinación por el mito vampírico que sentimos los humanos, sino también la **sensualidad**, las **emociones** frente a cosas tan comunes como el asesinato o la traición, los **dilemas morales** o el **amor**, siempre asexual. El paso de humano a vampiro no puede ser sólo físico, sino que el mayor componente resulta ser moral. Duele la carne, pero también el corazón y el alma. La inmortalidad no es gratuita, y a veces se cobra un precio tan alto, que el vampiro no puede menos que preguntarse si ha merecido la pena.

La diferencia de caracteres entre Lestat y Louis no es casual. Ambos representan dos modos distintos de adaptación a una nueva realidad. Ninguno de los dos tuvo mentores que realmente les facilitasen la transición, o que les explicasen cosas básicas sobre que significa ser vampiro. Todo esto lo vamos descubriendo a través de un Louis de más de 200 años, que tiene ahora un punto de vista distinto al que poseía cuando sucedieron los hechos que se narran. Tiene más poder y al mismo tiempo más experiencia y menos prejuicios. Su visión de sí mismo al inicio es similar a la de un ser humano caído, un depravado condenado y satánico, pero al final se resigna más a ser lo que ahora es, un vampiro con una necesidad física.

Los vampiros no son en esta novela algo ajeno al mundo y a sí mismos. Cambian con el mundo, se ven impregnados de sus mutaciones, pero de forma menos permeable y rápida que los humanos. Su punto de vista abarca más tiempo, y sus juicios morales han de ser por fuerza distintos. La fascinación por los vampiros de Rice más que física o mítica, es moral. ¿Qué puede pensar de la humanidad o de sí mismo un vampiro? Anne responde a la mayoría de preguntas de forma lógica y carente de prejuicios, como si se tratase de seres que habitan el mundo, sin distancia ni protección. Al principio suena extraño que un vampiro como Louis se confiese a un entrevistador humano, pero poco a poco uno comprende tanto el porque como la forma de hacerlo, llega a entender a Louis y a empatizar en cierta forma con él en su búsqueda por ser su propio dueño.

Anne Rice confesó en su biografía que tanto el tono como el contenido de *Entrevista con el vampiro* surgió del padecimiento que supuso para ella la muerte de su hija Michele, de 5 años de edad, por causa de la Leucemia, en 1972. Y por cierto que se nota el tono lúgubre, meditabundo y nostálgico de las confesiones de Louis. Quizá para escribir una novela así hay que partir de una situación personal rota o depresiva, no lo sé, pero desde luego la novela funciona a todos los niveles, incluso sin el resto de las que componen las *Crónicas Vampíricas*, algunas de ellas soberbias y otras francamente prescindibles, pero como suele suceder cuando uno toma cariño a los personajes o al escenario, adictivas.

Posteriormente, en 1998, la autora confesó su vuelta a la fe católica, que no había practicado desde que cumplió la mayoría de edad. En 2005 anunció que jamás escribiría sobre vampiros, y que sólo lo haría sobre Jesús. De hecho,

inició una trilogia con *El mesías. El niño judío y Camino a Cana. El mesías*. Este año publicó una autobiografía titulada *Called Out of Darkness: A Spiritual Confession* (Llamada por las tinieblas: una confesión espiritual”), en la que detalló su vuelta a la fe religiosa.

Entrevista con el vampiro tuvo su adaptación cinematográfica en 1994, dirigida por **Neil Jordan**, con **Brad Pitt** en el papel de Louis, **Tom Cruise** como Lestat, **Christian Slater** como el entrevistador, **Kirsten Dunst** como Claudia y **Antonio Banderas** como Armand. La película en general puede considerarse una buena adaptación, aunque cambian bastantes cosas en relación con el libro y dejan algunas fundamentales por contar, como suele suceder. No es un libro fácil de llevar a la gran pantalla, y tanto en estética como en espíritu puede decirse que estamos ante un trabajo muy recomendable y complementario al propio libro de Rice. Pocas veces los vampiros ideados por un escritor soberbio han sido adaptados con tanto acierto.

LLIBRES DE L'ANNE RICE A LA BIBLIOTECA NOU BARRIS

Rice, Anne. *Armand el vampiro*. Barcelona [etc.]: Ediciones B, 2008

Rice, Anne. *Cántico de sangre*. Barcelona: Ediciones B

Rice, Anne. *Confesiones de un vampiro*. Barcelona: Timun Mas

Rice, Anne. *El Mesías: el niño judío*. Barcelona [etc.]: Ediciones B

Rice, Anne. *La Momia*. Barcelona: Ediciones B

Rice, Anne. *Pandora: noves històries de vampirs*. Barcelona: Edicions 62

Rice, Anne. *La Reina de los condenados*. Barcelona: Ediciones B

Rice, Anne. *El Santuario*. Barcelona [etc.]: Ediciones B

Rice, Anne. *Vittorio el vampiro*. Barcelona: Ediciones B

Rice, Anne. *La Voz del diablo*. Barcelona: Ediciones B, 2007

UN CLÀSSIC CONTEMPORANI

KING, Stephen. *El misteri de Salem's Lot*

L'AUTOR

Stephen Edwin King va néixer el 27 de setembre de 1947 a l'estat de Maine, als Estats Units. La seva infantesa no va ser gaire feliç, el seu pare els va abandonar quan ell tenia només dos anys i els va deixar en una precària situació econòmica que va obligar la seva mare a traslladar-se de ciutat en ciutat a la recerca de feina.

La seva afició per la lectura arriba aviat quan als 6 anys comença a crear les seves pròpies històries basant-se en els llibres que anava llegint. Als 11 anys, junt amb la seva mare i germà es traslladen a Durham, serà allà on trobarà

l'estabilitat ja que s'hi estaran fins al 1970. Durant aquells anys la seva passió per l'escriptura segueix creixent, comença a enviar els seus escrits a diferents revistes fins que després de graduar-se aconseguirà la seva primera feina remunerada, quan tenia 18 anys surt publicat *Yo fui un ladrón de cadáveres adolescente*.

Durant els seus anys a Universitat de Maine, col·labora amb el diari del campus, s'interessa per la política i es mostra contrari a la guerra del Vietnam. Es gradua a la Universitat al 1970. Al 1971 es casa amb Tabitha Spruce a qui havia conegut a la universitat.

Durant els primers anys de casats, el matrimoni tira endavant amb diferents treballs mentre Stephen continua publicant petites històries a diferents revistes. La sort arriba al 1973 quan Doubleday & Co accepta publicar *Carrie* que veurà la llum a la primavera de 1974, des d'aleshores no ha deixat d'escriure.

Alguns dels seus llibres s'han portat al cinema i a la televisió.

Al 2003 Stephen va rebre *The National Book Foundation Medal for Distinguished Contribution to American Letters*.

L'ARGUMENT I ELS PERSONATGES

L'escriptor Ben Mears torna a Salem's Lot, l'aïllat i petit poble on va néixer, per escriure sobre una casa, anomenada Marsten House, que li ha captivat des de la seva infància i que ara s'ha convertit en una botiga d'antiguitats regentada pel Richard Straker i el seu misteriós soci Kurt Barlow. Un cop allà troba que alguna cosa estranya està succeint, els nens comencen a desaparèixer, els animals moren dessagnats... i els vampirs envaeixen el poble. Mentre els vampirs reclamen més víctimes, Mears convenç a un petit grup de creients per combatre als no morts.

Ben Mears

El personatge principal del llibre arriba a Salem's Lot amb la intenció de desfer-se'n dels fantasmes de la infància i escriure un llibre sobre el poble que l'ha vist néixer. Porta amb ell alguns traumes del passat.

Susan Norton

Jove i intel·ligent, coneix al Ben després d'haver llegit algun dels seus llibres i s'enamora. És una mica escèptica però valenta, s'arriscarà.

Marc Petrie

Marc és un nen amb una extraordinària intel·ligència i sang freda. Li encanten els monstres i sap molt sobre homes llop i vampirs. Per una casualitat coneixerà a Susan Norton i s'unirà al grup de gent que intenta esbrinar el misteri.

Barlow i Stracker

Són els nous propietaris de Marsten House. Stracker regenta una botiga d'antiguitats i és especialment amable i atent amb totes les persones del poble. Barlow el seu misteriós soci sempre esta de viatge de negocis, o almenys això sembla.

UNA OPINIÓ SOBRE *EL MISTERI DE SALEM'S LOT* (*)

Siempre quise leer esta novela sobre vampiros y este verano he podido disfrutarla. La obra que nos ocupa ha sido desde su primera edición en 1975, una de las más vendidas, recordadas e influyentes de King. Un trabajo perteneciente a su época dorada que conoció una más que interesante adaptación televisiva a finales de los setenta.

Se nos habla de como Ben Mears, un escritor en declive, vuelve a su pueblo natal para superar un trauma que le persigue desde que era niño, cuando después de apostar con sus amigos que entraría en la abandonada casa de los Marsten vio algo que desde entonces puebla sus pesadillas. Como es habitual en el estilo de King, la novela esta escrita con una prosa cruda y desprovista de artificio en la mayoría de los casos, donde cobra especial importancia la descripción detallada del pueblo, sus habitantes y los secretos que los rodean. Rezuma en toda la obra un evidente sentido de la crítica hacia la América profunda y su más que cuestionable escala de valores porque cuando King retrata a los parroquianos de 'Solar' no deja títere con cabeza.

Las referencias a la obra de Stoker, a la Hammer y a la mitología del vampiro se hace patente a lo largo de las páginas donde los personajes hacen constantes alusiones a todo ello. Verdaderamente interesante en *El misterio de Salem's Lot* es el impresionante realismo con el que King relata la historia porque si existieran los vampiros en la vida real, sin duda su comportamiento podría encajar con el que se refleja en las páginas de este terrorífico bestseller.

<http://miguelangeldibujante.blogspot.com>

LLIBRES DE L'STEPHEN KING A LA BIBLIOTECA NOU BARRIS

King, Stephen. *L'Atrapasomnis*. Barcelona: Edicions 62

King, Stephen. *La Bola de cristal*. Barcelona: Ediciones B

King, Stephen. *Buick 8: un coche perverso*. Esplugues de Llobregat: Plaza & Janés

King, Stephen. *Carrie*. Barcelona: Debolsillo

King, Stephen. *Casa negra*. Barcelona: Plaza & Janés

King, Stephen. *Cell*. Barcelona: Plaza & Janés

King, Stephen. *La Chica que amaba a Tom Gordon*. Barcelona: Plaza & Janés

King, Stephen. *Corazones en la Atlántida*. Barcelona: Círculo de lectores

King, Stephen. *Las Cuatro estaciones*. Barcelona: Orbis

King, Stephen. *Cujo*. [Barcelona]: Orbis

King, Stephen. *Desesperación*. Barcelona: Plaza & Janés

King, Stephen. *Las Dos después de medianoche*. Barcelona: Círculo de Lectores

King, Stephen. *Dos historias para no dormir*. Barcelona: Random House Mondadori

King, Stephen. *La Hierba del Diablo*. Barcelona: Ediciones B

King, Stephen. *La Història de la Lisey*. Barcelona: Edicions 62, 2007

King, Stephen. *It= Eso*. Barcelona: Debolsillo

King, Stephen. *El Juego de Gerald*. Barcelona: Círculo de lectores

King, Stephen. *La Larga marcha*. Barcelona: Debolsillo

King, Stephen. *Lobos del Calla*. Barcelona: Plaza & Janés

King, Stephen. *Maleficio*. Barcelona: Círculo de lectores

King, Stephen. *Misery*. [Barcelona]: Orbis Fabbri

King, Stephen. *La Mitad oscura*. Barcelona: Ediciones B, 1992

King, Stephen. *El Pasillo de la muerte*. Barcelona: Plaza & Janés

King, Stephen. *El Pistolero*. Barcelona: Plaza & Janés, 2007

King, Stephen. *El Retrato de Rose Madder*. Barcelona: Orbis

King, Stephen. *Un Saco de huesos*. Barcelona: Plaza & Janés

King, Stephen. *La Tienda*. Barcelona: Círculo de lectores

King, Stephen. *Las Tierras baldías*. Barcelona: Ediciones B

King, Stephen. *Todo es eventual: [14 relatos oscuros]*. Barcelona: Plaza & Janés

King, Stephen. *La Zona muerta*. [Barcelona]: Orbis Fabbri

TORNA LA VAMPIRMANIA

EL RETRAT DEL VAMPIR ADOLESCENT

MEYER, Stephenie. *Crepuscle: un amor perillós*

L'AUTORA

Stephenie Meyer va néixer el 24 de desembre de 1973 a Connecticut a la costa est dels Estats Units, és la sisena de sis germans i va créixer a Phoenix, Arizona.

Va estudiar a la Universitat Brigham Young a Provo a l'estat de Utah on es va graduar en literatura anglesa. Va conèixer al seu marit Christian "Pancho" quan vivia a Arizona i es van casar al 1994, tenen tres fills: Gabe, Seth i Eli. Meyer pertany a l'Església de Jesucrist dels Sants dels Últims Dies, per tant és mormona practicant, a les seves novel·les es veu una clara influència de la seva pràctica religiosa.

Meyer diu que la idea per a *Crepuscle* va arribar mitjançant un somni el 2 de juny de 2003, la transcripció del que es ara el capítol 12 del llibre. Després d'escriure i editar la novel·la, va signar un contracte per tres llibres més amb la editorial Little, Brown and Company i així van néixer, *Lluna Nova*, editada a principis d'agost de 2006, *Eclipsi*, que va veure la llum el 31 d'octubre de 2007 i *A trenc d'alba*, posada a la venda el 2 d'agost de 2008.

Segons Meyer existien plans per editar almenys un llibre més de la nissaga titulat *Sol de Mitjanit*, aquesta seria la versió de *Crepuscle* narrada per Edward. Sembla ser que una còpia que l'autora va mostrar a un dels seus coneguts es va filtrar a Internet el que l'ha dut a prendre la decisió de no acabar la novel·la, almenys de moment.

L'ARGUMENT I ELS PERSONATGES

Bella Swan, una noia de 17 anys que sempre s'ha sentit diferent, torna a viure amb el seu pare a Forks, un apartat i plujós poble de l'estat de Washington, al nord-est dels Estats Units. Allà coneix al misteriós Edward Cullen, amb qui comença una estreta amistat. Amb el temps, Bella descobreix que Edward i la seva família són vampirs... però per a ella serà massa tard ja estarà profundament enamorada.

Bella Swan

La arribada de Bella al poble és tota una revolució. Tothom la coneix per ser la filla del cap de policia del poble i de seguida fa amics a l'institut i s'integra a la vida quotidiana dels nois i noies del poble però també comença a sentir una fascinació sobrenatural pel misteriós Edward Cullen, un jove que no es barreja amb la majoria. La facilitat de la Bella per trobar-se en mig de tots els accidents farà la resta.

Edward Cullen

Edward és un dels fills adoptius de Carlisle Cullen, un metge del poble que viu amb la seva dona i els seus cinc fills d'acollida. Edward exerceix en Bella, des del primer moment, un poder d'atracció sobrehumà i el sentiment és mutu. Ell es convertirà des del principi, tot i que intenta evitar-ho, en el seu protector. Els sentiments d'Edward creixen i creixen fins que Bella és convertida en la seva raó de viure. A més de vampir, és telepàta, és extremadament ràpid i fort.

Charlie Swan

És el pare de Bella i el cap de policia del poble. Te cura de Bella però li deixa molta llibertat tot i que es preocupa força del que li pugui passar. És un home que ha viscut sol molt temps el que fa que tingui unes costums molt arrelades.

La família Cullen

Carlisle Cullen i Esme Cullen són els pares adoptius d' Edward, Rosalie, Emmet, Alice i Jasper. Rosalie i Emmet estan junts, Alice i Jasper també. Tots són vampirs. Carlisle és un dels metges del poble i els seus fills estudien a l'institut. Procuren portar una vida el més discreta possible perquè no es descobreixi la seva veritable naturalesa. Diuen que porten una dieta vegetariana ja que només s'alimenten de la sang d'animals.

Jacob Black

Jacob és fill de Billy Black, el millor amic de Charlie. Forma part de la tribu dels Quileutes residents a la reserva de la Push. Sent alguna cosa més que amistat per la Bella, tot i que ella no se l'estima de la mateixa forma entre ells es desenvolupa una bonica relació. Jacob té més presència al segon llibre de la sèrie on és un dels protagonistes.

UNA OPINIÓ SOBRE *CREPUSCLE* por Oscar Ferrer (*)

Tengo que reconocer que aunque con la saga iniciada con esta novela se formó un auténtico fenómeno literario de masas parecido al de **Harry Potter**, no sabía yo nada de esta obra hasta que no programaron la película que adapta el primer libro y que llegará a las pantallas españolas el próximo 5 de diciembre.

No sé que tal será el film, si bien las críticas ya son bastante justitas en el aprobado, pero desde luego que si es adaptación de este libro, más no se merece. Porque no quiero decir que sea una mala historia, nada de eso... lo que pasa que es demasiado romántica. Al principio cuando no sabes muy bien por donde van a ir los derroteros resulta curiosa, porque eso de tener a jóvenes vampiros estudiando en el instituto junto con gente normal es algo como mínimo sorprendente (si bien tampoco novedoso, ya se han dado visiones modernas de los chupasangres en films como **Jóvenes ocultos** o la trilogía de **Blade**).

Lo que pasa es que si el lector ya sabe de antemano que el protagonista masculino es un vampiro (y eso no es soltar ningún spoiler porque hasta la misma sinopsis del libro lo desvela) se hace un poco cansino todo el rato que tarda la protagonista en darse cuenta de un hecho que el lector sabe desde la misma aparición del personaje (y aunque no lo supiera no es difícil deducirlo). Pese a ello hasta ese momento el libro resulta de lectura atractiva y amena, por la curiosidad de cómo se desarrollarán los acontecimientos.

El problema viene cuando los dos protagonistas ya se confiesan su mutuo amor, porque ahí la historia toma unos derroteros claramente "románticos", y cuando digo "románticos" me refiero a un estilo de folletín de hace décadas, es decir, con una relación que parece propia de un culebrón para quinceañeras lectoras del SuperPOP y del Nuevo Vale. El tono, por tanto, no me hizo empatizar en ningún momento ni con la protagonista (cuya supuesta rebeldía no es más que una fachada, porque en ocasiones parece que sea pánfila) ni con su amado vampiro (del que no te crees que no piense como los vampiros de toda la vida y no como ese sucedáneo de ídolo de adolescentes y joven supuestamente rebelde y problemático). Lo lógico ante una situación así podría ser como la relación vampírica entre Drácula y Mina Harker en la adaptación cinematográfica de 1992 de **Francis Ford Coppola** (en donde el romanticismo era creíble y no cursi) mientras que aquí se pasa innumerables ocasiones por el fino hilo que separa los sentimientos verdaderos de la ñoñería más dulzona.

Pese a ello reconozco lo entretenido del libro y no me extraña que haya conectado con cierto sector de la juventud (especialmente las chicas). Lo que pasa es que como a mí me pillan lejos de ser un quinceañero (ya tengo 34 años) y no muy aficionado al romanticismo tan cursi (la palabra más adecuada para algunos fragmentos y declaraciones de los personajes), digamos que mi nota final para esta obra sería de aprobado justito y para de contar.

Y sí, sé que hay tres secuelas más del libro que probablemente se adaptarán al cine viendo el éxito de taquilla de la primera entrega... pero leído lo leído casi me espero a que hagan las películas a ver que tal...

LO MEJOR: Es entretenido y de lectura amena.

LO PEOR: Es cursi (sobre todo en su segunda mitad) y la supuesta visión moderna de los vampiros tampoco es tal.

LIBRES DE L'STEPHENIE MEYER A LA BIBLIOTECA NOU BARRIS

Meyer, Stephenie. *Crepuscle: un amor perillós*. Madrid: Alfaguara, 2008

Meyer, Stephenie. *Luna nueva*. Madrid: Alfaguara, 2007

Meyer, Stephenie. *Eclipse*. Madrid: Alfaguara, 2008

Meyer, Stephenie. *A trenc d'alba*. Madrid: Alfaguara, 2008

Meyer, Stephenie. *The Host= L'hoste*. Madrid: Suma de letras, 2009

EL FENÒMEN TELEVISIU

HARRIS, CHARLAINE. *Muerto hasta el anocheecer*

L'AUTORA

Charlaine Harris va néixer al novembre de 1951 a Túnica, al delta del Mississipí, a l'estat nord-americà del mateix nom. És una escriptora de bestsellers des de fa més de 10 anys. Al principi va començar escrivint històries de fantasmes però després d'assistir al Rhodes College de Memphis va provar sort amb la poesia i el teatre.

Després de refusar algunes feines no qualificades i mentre tenia cura dels seus fills va començar a escriure. D'aquests temps són producte les novel·les protagonitzades per una bibliotecària de Georgia anomenada Aurora Teagarden amb les quals va rebre una nominació als premis Agatha al 1990. Les aventures de l'Aurora la van mantenir ocupada fins que a mitjans del 90 quan va decidir dedicar-se a altres projectes.

El nou projecte va ser la sèrie Shakespeare, l'heroïna dels llibres és Lily Bard, una dona marcada per un terrible crim i les seves conseqüències, al desembre del 2001 Charlaine finalitza amb les aventures de la Lily per centrar-se en la seva nova serie de novel·les Southern Vampire Mysteries o el que és el mateix les aventures de Sookie Stackhouse, una cambrera d'un poble del nord de Louisiana amb poders telepàtics. La col·lecció va aconseguir gran popularitat degut a la seva barreja de amor, misteri, humor i fantasia. Fins ara aquesta ha estat la sèrie més coneguda de la Charlaine, fins i tot s'ha fet una sèrie de televisió amb el títol de True Blood. La sèrie consta de nou volums, els tres primers s'han editat en castellà.

A l'octubre del 2005 la Charlaine inicia una nova sèrie sobre una jove anomenada Harper Connely, qui sobreviu a l'impacte d'un llamp que li ha deixat una estranya habilitat: tocant els cadàvers pot "veure" com van morir, així que junt al seu cunyat, Tolliver Lang, es guanya la vida resolent morts.

A nivell professional, Charlaine Harris és membre dels Mystery Writers of America i de la American Crime Writers League. També és membre del tribunal de Sisters in Crime i es turna amb la Joan Hess com a presidenta de la Arkansas Mystery Writers Alliance.

A nivell personal va ser alçadora de pesos i va estudiar karate i li agrada molt la lectura i el cinema. Esta casada i es mare de tres adolescents. També és membre d'un comitè administratiu de la Església Episcopaliana. Actualment resideix a Magnolis a l'estat d'Arkansas.

L'ARGUMENT I ELS PERSONATGES

Des de fa dos anys i gràcies a que els japonesos han aconseguit elaborar sang artificial els vampirs han sortit dels taüts i conviuen amb els humans. Sookie

Stackhouse és una cambrera amb poders telepàtics que per casualitat coneix una nit al bar on treballa a Bill Compton un vampir que intenta integrar-se amb els humans. Entre ells neix una relació amorosa. Aviat la Sookie descobrirà que conviu amb altres éssers a part dels vampirs.

Sookie Stackhouse

La Sookie és una jove cambrera que treballa al bar Mellote's a Bon Temps un poble del nord de l'estat de Louisiana. Té poders telepàtics i encara que només ho saben els seus familiars al poble consideren que no és del tot normal. La seva habilitat l'ajudarà a conviure amb els vampirs i també li proporcionarà protecció. Viu amb la seva àvia Adele després que els seus pares van morir en un accident. Té un germà Jason. S'enamorarà del vampir Bill.

Bill Compton

Natural de Bon Temps retorna al poble quan mor l'últim dels seus descendents i s'instal·la a la casa familiar. Té la intenció d'integrar-se entre els humans. És vampir des de finals de la guerra de secessió. Coneix la Sookie una nit mentre ella treballa i comencen una relació després que ella l'ajudi quan uns lladres de sang de vampir l'ataquen. Bill s'enamorarà de la Sookie. Com tots els vampirs és molt ràpid i fort.

Sam Merlotte

És el propietari del bar on treballa la Sookie. Està enamorat de ella encara que ella no li correspon. Se sent el seu protector. Sam guarda un secret.

Eric

Es pot dir que és el vampir en cap de la zona. És el propietari del bar *Fangtasia*, un local de vampirs que és l'atractiu turístic de la zona. És amic de Bill encara que a vegades no ho sembla i aviat sentirà una atracció per la Sookie que no podrà consumir ja que ella no li pertany.

UNA OPINIÓ SOBRE *MUERTO HASTA EL ANOCHECER* por Ignacio Illárregui Gárate (*)

La señora Charlene Harris es una escritora de novelas de misterio con un fuerte componente rosa. Aunque hasta ahora no había tocado la temática fantástica, con **Muerto hasta el anochecer** inició a comienzos de esta década una serie que va por el cuarto libro y que tiene lugar en un mundo donde hay vampiros. Vampiros que no viven ni en criptas ni oscuros callejones sino que se han desecho de su condición de criaturas legendarias para convertirse en miembros de pleno derecho de nuestra sociedad. Sociedad que, en su mayor parte, siente fuertes recelos hacia su presencia y donde han surgido tantas legiones de acólitos que los han convertido en ídolos y anhelan convertirse en uno de ellos, como algunos pirados deseosos de hacerse con su sangre (un pseudo elixir de la eterna juventud)

Esta premisa, aun no siendo novedosa (hay decenas de narraciones que tratan acerca de la llegada a nuestro mundo de seres que pasan a formar parte de nuestra vida), está en apariencia bien fraguada. Resulta atractivo observar a estos iconos del terror campando a nuestro alrededor mientras mantienen una difícil convivencia. Destacan las descripciones de su vida cotidiana, los diversos caminos que han trazado para ello o cómo se ha adaptado la jurisprudencia para recoger delitos propiciados o sufridos por ellos.

No obstante, no lo es tanto que la señora Harris, en vez de acudir a unas fuentes sólidas que le ayudasen a tejer su escenario o lanzarse directamente a la aventura de formar su propia visión del mito, haya acudido a las que ha acudido para construirlo. Su acercamiento, sobre todo cuando se aproxima a los pequeños detalles, hace pensar que su conocimiento global de la literatura fantástica es, cuanto menos, cuestionable. Sirva de ejemplo el hecho citado de que la sangre vampírica tenga propiedades rejuvenecedoras o, incluso, estéticas (que se lo digan a la protagonista, que después de unas cuantas sesiones de dicha hemoglobina calidad extra está más cañón que al principio de la historia; ay si lo supiesen los de Corporación dermoestética); o que tengan su sida particular, llamado sinoSIDA, una absurdez sólo comparable a la irrupción de uno de los cambiaformas más ridículos que se han observado nunca en un libro de género.

Porque, lamentablemente, el vampiro referencia por el que se ha decantado la autora, y el tono que le ha dado, emana de la vulgarización propia de series de televisión como **Buffy caza vampiros** o **Angel** (la descripción de lo que ocurre con uno de estos seres cuando le clavan una estaca está escrito a la mayor gloria de las series de Joss Whedon). Que sí, tienen sus seguidores, pero muestran un respeto por los mitos del terror similar al que teleseries como **Hércules** y **Xena** tenían por los mitos griegos. Una asoladora simplificación creada para el puro consumo de masas similar al observable en las últimas macroproducciones cinematográficas basadas en obras más o menos clásicas.

También toma como elemento inspirador el chupasangre enigmático, delicado y sensible de **Entrevista con el vampiro** sin sacarle partido. Lejos de aprender del George R. R. Martin de **Sueño del Fevre**, donde la influencia de Anne Rice era notoria (hasta el punto de que ésta ha sido acusada varias veces de imitar al vampiro de Martin, cuando fue éste quien escribió su novela años después) pero se iba más allá en el proceso de "humanización" del mito original, aquí estamos ante un reduccionismo galopante que, en mi humilde opinión, sólo puede llevar a la siguiente conclusión. El componente fantástico de **Muerto hasta el anochecer** es un mero aliciente colorista que está ahí porque situar como protagonistas a jóvenes góticos de la última hornada o miembros de una secta oscurantista, que podrían perfectamente tomar el papel de los vampiros, no hubiese sido tan "guay".

Por contra, los elementos apegados al mundo real estén razonablemente bien tratados, caso de la América rural donde acontece, lugar donde Harris acostumbra a situar todas sus novelas; el contenido romántico y de misterio; los personajes que son algo más que tópicos; una protagonista con cierto empaque; sus intereses y su nada pastelera relación con su amante; la adecuada intriga;... O, como curiosidad, el hecho de que la protagonista, Sookie Stackhouse, tenga poderes telepáticos que le permiten acceder a los pensamientos de aquéllos que le rodean. Una especie de maldición que le ha alejado de sus semejantes y que, por tanto, la ha convertido en candidata a resolver misterios sin ser Sherlock Holmes y, de paso, determina que se sienta atraída por los vampiros (sobre los que sus poderes no tienen ningún efecto). Tiene su gracia que, al comienzo de la novela, su mayor objetivo sea precisamente ése: "calzarse" un vampiro.

El resto es una simple cuestión de pericia. Harris está acostumbrada al mundo real y es en él en el que debería situar las historias. Los elementos que más se alejan de éste para penetrar en los que no es pero debe ser creíble, los que dotan de aire maravilloso a la trama, los que asientan la atmósfera de este tipo de novelas, son tan irrisorios que dejan con la boca abierta (conceptos tan "evocadores" e "imaginativos" como que en la cama sean mejor amantes que el hombre normal son una confirmación más de la peregrina idea que tiene Harris sobre lo fantástico).

Está claro que **Muerto hasta el anochecer** no está destinada a los habituales lectores de este tipo de colecciones sino que nació orientada hacia un público que puede tragarse sin problemas lo que el lector de terror (asiduo u ocasional) le chirría. Desde luego, quien quiera ver vampiros creíbles y modernos en contacto con el mundo real lo mejor que puede hacer es buscar **El tapiz del vampiro**, la comentada **Sueño del Fevre**, la seminal **Entrevista con el vampiro**, el clásico [El misterio de Salem's Lot](#) o la más moderna **El ansia**. Novelas variadas con una parte humana importante y gotas de cotidianidad y romance que han conseguido relevancia. Factor que aquí no se va a encontrar.

LLIBRES DE LA CHARLAINE HARRIS A LA BIBLIOTECA NOU BARRIS

Harris, Charlaine. *Corazones muertos*. Madrid: Pandora, 2009

BIBLIOGRAFÍA

LLIBRES

Sommer-Bodenburg, Angela. *El petit vampir*. Madrid [etc]: Alfaguara [etc]

Stoker, Bram. *Drácula*. Barcelona: Barcanova.

ARTICLES DE REVISTA

FAHEY, Marc. "Hijos de la noche, auge y decadencia del vampiro". En: *Clij*. Núm. 117, (juny 1999), pag. 44-53

WHITE, James. "Lazos de sangre". En: *Fotogramas*. Núm. 1982, (deseembre 2008), pag. 94-98

RECURSOS WEB

www.alfaguarainfantilyjuvenil.com/crepusculo

www.annerice.com

www.charlaineharris.com

www.crepusculo-es.com

www.elrincondelvago.com

<http://es.wikipedia.org>

www.lecturaria.com

www.mundolibro.com

www.stephenking.com

www.stepheniemeyer.com

<http://usuarios.lycos.es/canalstephenking/>

NOTES

(*) Totes les opinions han estat extretes de diferents pàgines d'Internet per això apareixen en castellà perquè s'han reproduït fidelment.

